

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122203788
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122203788.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Matúša Staríčka, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov - matky C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. G. H. XXXX/XX, I., zastúpená JUDr. Marián Geleneky, advokát so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, a otca J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, B. L. M., o nariadenie neodkladných opatrení, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 16P/39/2022-18 zo dňa 29.06.2022, v spojení s opravným uznesením č. k. 16P/39/2022-69 zo dňa 14.11.2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v II. výroku v časti zamietnutia návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 24.04.2022 a v III. výroku **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie otca proti uzneseniu súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením proti I. výroku a II. výroku v časti zamietnutia návrhov otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 06.06.2022 a zo dňa 25.06.2022 **o d m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava, ako súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením spojil na spoločné konanie návrhy otca na nariadenie neodkladného opatrenia, týkajúce sa starostlivosti o maloletého a to konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 06.06.2022 vedené pod sp. zn. 16P/39/2022, konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 24.04.2022 vedené pod sp. zn. 31P/32/2022 a konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 25.06.2022 vedené pod sp. zn. 39P/32/2022, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 16P/39/2022 (I. výrok). Ďalej rozhodol o návrhoch otca na nariadenie neodkladného opatrenia, a to zo dňa 24.04.2022, zo dňa 06.06.2022 a zo dňa 25.06.2022 tak, že ich zamietol (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že mu bol doručený dňa 13.06.2022 návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal upraviť styk s maloletým počas letných prázdnin v roku 2022 a to v období od 31.07.2022 do 28.08.2022 tak, že matka je povinná maloletého na prázdniny s otcom pripraviť po psychickej aj materiálnej stránke, pripraviť mu veci, doklady, oblečenie na jeden mesiac a ďalej mu odovzdať maloletého v mieste jeho bydliska dňa 31.07.2022 o 12:00 hod. s tým, že otec je povinný si v určený čas maloletého riadne prevziať a zároveň súd zabezpečí výkon neodkladného opatrenia, tiež, že bude uložená otcovi povinnosť odovzdať maloletého matke dňa 28.08.2022 o 12:00 hod. v mieste bydliska matky a to pred Základnou školou na ulici G. H. XX, I.. Ako alternatívu pre vhodné prostredie na odovzdanie maloletého medzi rodičmi otec ponúkol možnosť, podľa ktorej je matka povinná mu maloletého odovzdať dňa 31.07.2022 pred hračkárstvom Dráčik v Spišskej

Novej Vsi, adresa OC Madaras 39. Ďalšia alternatívna ohľadne odovzdania maloletého podľa návrhu otca bola dňa 28.08.2022 pred hračkárstvom Dráčik v Trnave, NC Aréna, prvé poschodie. Ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany otca sa týkal zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca s tým, že matka bude oprávnená sa s maloletým stretávať každý deň v čase od 17:00 hod. do 18:00 hod. formou videohovoru, ktorý návrh bol pôvodne doručený Krajskému súdu v Prešove dňa 26.04.2022, o ktorom pôvodne rozhodol Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č. k. 4P/126/2020-1125 zo dňa 13.05.2022 tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ohľadne zverenia maloletého otcovi zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré rozhodnutie otec napadol odvolaním a Krajský súd v Prešove o odvolaní otca rozhodol uznesením č. k. 4CoP/65/2022-1160 zo dňa 15.06.2022 tak, že napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s odôvodnením, že Okresný súd Stará Ľubovňa konal vo veci a rozhodoval ako miestne nepríslušný súd a nedostatok procesnej podmienky nemožno v odvolacom konaní odstrániť, jediným možným východiskom bolo zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci na nové konanie, pričom po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie bezodkladne postúpiť návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia miestne príslušnému Okresnému súdu Trnava, čo Okresný súd Stará Ľubovňa aj vykonal, a vec bola súdu prvej inštancie (Okresný súd Trnava) prijatá dňa 27.06.2022, pôvodne vedená pod sp. zn. 31P/32/2022.

Dňa 27.06.2022 bol Okresnému súdu Trnava doručený e-mailom a dňa 28.06.2022 poštou návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti matke odovzdať mu maloletého tri dni pred plánovaným pôrodom a zároveň otcovi uložiť povinnosť odovzdať maloletého do starostlivosti matky tri dni po jej príchode z pôrodnice s tým, že matka odovzdá otcovi maloletého vo vnútorných priestoroch Úradu práce Trnava, je povinná maloletého na čas s otcom pripraviť, ktorý návrh odôvodnil otec tým, že sa dozvedel o tehotenstve matky a očakávanom pôrode v najbližšom čase, pričom počas pobytu matky v pôrodnici sa nebude mať o maloletého postarať. Konanie o predmetnom návrhu bolo pôvodne vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 39P/32/2022.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 166 ods. 1, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 327, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a dospel k záveru o nedôvodnosti návrhov otca na nariadenie neodkladného opatrenia. S poukazom na uvedené konania týkajúce sa neodkladnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému, výrokom I. spojil všetky tri konania na spoločné konanie, ktoré bude vedené pod spisovou značkou, pod ktorou začalo najskôr konanie. Okresný súd uviedol, že vedie konanie vo veci starostlivosti o maloletého, o zmenu úpravy styku otca s maloletým, o určenie školy a uloženie informačnej povinnosti matke pod sp. zn. 30P/41/2020 a tiež konanie o výkon rozhodnutia v časti styku otca s maloletým pod sp. zn. 17Em/1/2021. Uznesením č. k. 30P/41/2020-471 uložil matke, otcovi a maloletému výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a absolvovať 30 konzultácií so psychológom v TENENET o.z., Lichnerova 41, Senec, v intervaloch podľa určenia psychológa za účelom obnovenia a upevnenia vzťahu otca s maloletým, zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadne výchovy a starostlivosti o maloletého a usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletého. Uznesením č. k. 17Em/1/2021 zo dňa 23.02.2022 zamietol návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorým je upravený styk otca s maloletým z dôvodu nezistenia predpokladu pre nariadenie výkonu rozhodnutia a to, že by matka ako povinná neplnila svoje povinnosti a bránila maloletému v styku s otcom. Uznesením č. k. 30P/41/2020-490 zo dňa 29.11.2021 bolo nariadené znalecké dokazovanie ustanovením znalkyne PhDr. Mgr. Aleny Bednárovej z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, ktorá následne vypracovala znalecký posudok č. 202201255365 zo dňa 06.06.2022, v ktorom okrem iného znalkyňa navrhla upraviť stretávanie sa maloletého s otcom za prítomnosti matky na neutrálnom mieste, bez prítomnosti ďalších osôb v rozsahu ako doposiaľ, matka primerane otvára výchovný priestor pre otca, nemá tendenciu vytlačiť jeho osobu zo života maloletého a nezistilo sa, že by v maloletom vyvolávala pocity svojim výchovným pôsobením strachu, ktorý by mal maloletý prežívať, keby preukázal pozitívnu citovú náklonnosť voči osobe otca. Znalkyňa tiež zistila, že maloletý je vo vzťahu k otcovi negatívny a to nielen verbálne ale aj neverbálne, jeho vzťahová väzba k otcovi je negatívna z dôvodu jeho osobnej skúsenosti čo znamená, že s ním má viacero zážitkov, ktoré neprispeli k dobrej kvalite ich vzťahu, vzťah otca k maloletému je pozitívny, aj keď je maloletý naladený negativisticky až s prejavmi odporu.

Otec je akcentovaná osobnosť v zmysle podozrievavosti, nadmernej kritickosti, nerozumie, prečo jeho snaženie zlyhá a hľadá vinníkov, ktorí sú za to zodpovední, nemá primeranú mieru náhľadu na svoje konanie, prehliada kritické kľúče, v záťažových situáciách má slabšiu sebareguláciu správania sa, pokiaľ ide o rodičovské kompetencie, tie nie sú znížené. Maloletý dlhodobo a konzistentne verbalizuje negatívnu náklonnosť voči osobe otca a znalkyňa považovala za vhodnejšie sanovať vzťah medzi maloletým a otcom, než ho obmedziť, za krajne nevhodné považovala pre psychický vývin maloletého, aby sa na realizácii styku naďalej podieľala polícia alebo organizácia, s ktorou nie je druhý rodič vnútorne stotožnený. Tlak otca na vymožitelnosť svojich práv mal negatívny dopad na vzťahovú skúsenosť maloletého k nemu. Znalkyňa tiež konštatovala, že maloletý netrpí žiadnymi príznakmi duševného ochorenia a má zdravú ľudskú osobnosť. Okresný súd ďalej uviedol, že napriek úprave styku otca s maloletým právoplatným rozhodnutím súdu sa tento dlhodobo nerealizuje, maloletý odmieta stretnutia s otcom, pričom otec vidí príčinu problému jednak na strane matky ako aj v duševnom ochorení maloletého, z ktorých ani jedna z príčin nebola preukázaná, keď z iných dôkazov vyplýva motivácia zo strany matky na stretnutia s otcom a duševné zdravie maloletého. Na návrhy otca na nariadenie neodkladných opatrení okresný súd nevzhladol dôvody v súlade so závermi a odporúčaniami v znaleckom posudku, keď podľa znalkyne má matka vhodné osobnostné, charakterové aj intelektové predpoklady na zabezpečenie výchovy a starostlivosti o maloletého a maloletý aktuálne nedokáže absolvovať stretnutia s otcom bez prítomnosti jemu blízkej osoby (matky), znalkyňa odporúča stretnutia realizovať bez prítomnosti tretích osôb. Pokiaľ išlo o návrh otca na zverenie maloletého do jeho starostlivosti okresný súd poukázal na neosvedčenie skutočností, z ktorých by vyplývalo, že je v záujme maloletého jeho zverenie otcovi, keď matka sa o maloletého riadne stará, maloletý má vybudovaný blízky vzťah k matke a jej manželovi, pričom otec dlhodobo odmieta. Tiež nebolo v konaní preukázané bránenie styku otca s maloletým zo strany matky alebo manipulácia maloletého tak, aby otca odmietal. Ohľadne úpravy styku otca s maloletým je možné v odôvodnených prípadoch zmeniť úpravu styku v zmysle právoplatného rozhodnutia neodkladným opatrením, v ktorom konaní nie je možné vykonať riadne dokazovanie a súd musí mať osvedčené, že úprava styku navrhovaná neodkladným opatrením je v záujme maloletého, pričom záujem maloletého nie je možné stotožňovať s predstavami rodičov o realizácii rodičovských práv a povinností. Okresný súd nemal za osvedčené, že otcom navrhovaná úprava styku s maloletým je v záujme maloletého, keď neboli v osobnom kontakte okrem krátkych stretnutí za prítomnosti tretích osôb napríklad u znalca, približne 5 rokov, maloletý styk s otcom odmieta a aj podľa znalkyne maloletý nedokáže absolvovať stretnutie s otcom bez prítomnosti tretích osôb. Za danej situácie nie je v záujme maloletého autoritatívnym rozhodnutím upraviť styk s otcom bez prítomnosti matky, navyše na tak dlhú dobu ako otec navrhoval. Pokiaľ išlo o návrh otca na odovzdanie maloletého do jeho dočasnej starostlivosti počas hospitalizácie matky, okresný súd uviedol, že pri štandardných vzťahoch medzi rodičmi a deťmi je žiadúce, aby v čase, keď jeden z rodičov sa nemôže z objektívnych dôvodov starať o dieťa dočasne alebo natrvalo prevzal starostlivosť druhý z rodičov, pričom maloletý sa nachádza v starostlivosti osoby, ktorá je mu je blízka a dokáže zabezpečiť psychickú pohodu maloletého, ubezpečiť ho, že aj po narodení súrodenca bude mať dostatok lásky a priestoru v živote rodičov, otca dlhodobo však odmieta, preto nie je v záujme maloletého, aby pre neho dôležitý čas strávil práve v starostlivosti otca, ak je možné starostlivosť o neho zabezpečiť inou blízkou osobou, s ktorou má vybudovaný vzťah dôvery, a pri ktorom maloletý zažíva pocit bezpečia psychickej pohody (manželom matky, starými rodičmi). Okresný súd teda nemal za osvedčené, že starostlivosť o maloletého počas hospitalizácie matky nie je zabezpečená vôbec, resp. nie je zabezpečená osobami, ktoré by spĺňali uvedené nároky. Vzhľadom na odpor maloletého a závery znaleckého posudku ako aj psychologických konzultácií (správy TENENET o.z.) okresný súd poukázal na nemožnosť vynucovania násilím trávenia času otca s maloletým, je nevyhnutné, aby sa postupne zblížovali, avšak vo vhodnom čase, ktorým nie je čas, keď je matka v pôrodnici v súvislosti s príchodom súrodenca. Vzhľadom na nepreukázanie relevantných skutočností osvedčujúcich potrebu zverenia maloletého do starostlivosti otca, ani potrebu úpravy styku otca s maloletým v zmysle jeho návrhu, ktorá by bola v záujme maloletého, návrhy otca zamietol, pričom v konaní vo veci samej majú účastníci možnosť navrhnúť úpravu styku otca s maloletým tak, aby bola v záujme maloletého a rešpektovala závery a odporúčania znaleckého posudku, prípadne TENENET o.z. a o úprave styku otca s maloletým bude rozhodnuté po vykonaní potrebného dokazovania vo veci samej.

O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Opravným uznesením č. k. 16P/39/2022-69 zo dňa 14.11.2022 súd prvej inštancie opravil záhlavie písomného uznesenia z č. I. 18 v časti týkajúcej sa označenia právneho zástupcu matky.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a jeho návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

Napadnuté uznesenie považoval za nespravodlivé, nesúhlasil so spojeným konaním ani s obmedzovaním jeho styku s maloletým a neakceptovaním právoplatného rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/171/2019. Mal za to, že napadnutým rozhodnutím mu bolo odopreté starať sa o maloletého ako otcovi a právnemu zástupcovi maloletého, pričom je neakceptovateľné, aby starostlivosť o maloletého preberali iné osoby, ktoré nemajú k nemu žiaden právny vzťah a tiež je neakceptovateľné sa odvolávať na správy Tenenetu, ktorý nepreukázal, aby naplnil súdom stanovené úlohy, súd nepoveril Tenenet odporúčaním styku maloletého a otca. Ani zo znaleckého posudku Dr. Bednárovej či Dr. Sklenárovej nevyplývajú skutočnosti, aby sa jeho styk s maloletým mal obmedziť, naopak je nutné, aby sa s maloletým stretával v čo najväčšej miere. Rozhodnutím prichádza k izolácii maloletého a jeho, čo je v právnom štáte neakceptovateľné. Poukázal na čl. 8 Európskeho dohovoru o základných ľudských právach a základných slobodách, na § 28 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine, na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Keegan vs. Írsko č. 16969/90 zo dňa 26.05.2004, kroon vs. Holandsko č. 18539/91 zo dňa 27.10.1994. Mal za to, že zamietnutie jeho návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia nie je na prospech maloletého, ale slúži na ďalšie autoritatívne obmedzovanie styku a mal za osvedčenú a aj preukázanú skutočnosť, že matka zámerne bráni v styku medzi ním a maloletým, nie je schopná a ochotná maloletého na stretnutie riadne pripraviť a podľa vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Prešove mu v určenom čase je povinná maloletého odovzdať, vyplývajú z tvrdení matky v konaniach vedených na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30P/41/2020 a sp. zn. 17/1/2021.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť, pretože ho považovala za zákonné a správne, v odôvodnení sa vysporiadajúce so skutkovým stavom, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnila. Pokiaľ išlo o námietky otca, že okresný súd sa nevysporiadal s prílohami zaslanými spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, zrejme mal namysli uznesenie Okresnej prokuratúry v Trnave, ktorá zrušila uznesenie vyšetrovateľky, vec odovzdala Okresnému úradu v Trnave, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku, ktorý konanie zastavil vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu z dôvodu, že obvinenie z priestupku, o ktorom sa koná, nebolo preukázané. Okresný súd teda postupoval správne, keď sa vzhľadom na dané rozhodnutie Okresného úradu Trnava nevysporiadal s uzneseniami Okresnej prokuratúry Trnava, pričom otec ako účastník daného konania vedel o výsledku správneho konania, muselo mu byť doručené uznesenie o zastavení konania a teda predloženie iba uznesenia Okresnej prokuratúry Trnava považovala za účelové. Pokiaľ otec v odvolaní poukázal na iné konania prebiehajúce na Okresnom súde Trnava, ktoré nie sú predmetom neodkladného opatrenia a teda nie sú podstatné, s daným názorom nesúhlasila, pretože všetky konania prebiehajúce na Okresnom súde Trnava vo veci maloletého vzájomne súvisia a podmieňujú sa a teda súd prvej inštancie v bode 11 odôvodnenia napadnutého uznesenia správne poukázal na to, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení je pre súd rozhodujúcim hľadiskom ovplyvňujúcim jeho rozhodnutie záujem maloletého. Neboli jej známe okolnosti uvedené otcom, že znalecký posudok vypracovaný PhDr. Mgr. Alenou Bednárovou je neaktuálny a nemala vedomosť o emaily, ktorý mal byť adresovaný D. C. N. I., advokátovi otca maloletého, naopak znalecký posudok znalkyne na vyzvu súdu doplnila a zotrvala na svojich stanoviskách uvedených v znaleckom posudku aj v jeho doplnení. Naďalej úzko komunikuje s občianskym združením Tenenet, ako aj s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, o čom predložila aj mesačnú správu o priebehu práce s rodinou za mesiac jún 2022.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť a súhlasil, aby súd rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka poukázal na čl. 48 Ústavy SR.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu otca ho vzal na vedomie a poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie o vytýčení pojednávania je plne v kompetencii súdu.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (§ 34 CSP) predovšetkým skúmal, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, subjektom, ktorý je na podanie odvolania oprávnený a či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa. Odvolanie otca podľa jeho obsahu smeruje voči prvoinštančnému uzneseniu v spojení s opravným uznesením v celom rozsahu. Tzn. otec odvolaním napadol I. výrok o spojení vecí o návrhoch otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj II. výrok v časti zamietnutia návrhov otca na nariadenie nového neodkladného opatrenia. Odvolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že odvolanie otca je potrebné odmietnuť v časti I. výroku, ako aj v časti II. výroku a tiež potvrdiť v časti zamietnutia návrhu otca v II. výroku ohľadne návrhu na nariadenia neodkladného opatrenia týkajúceho sa zverenia maloletého do starostlivosti otca.

Pokiaľ ide o odvolanie otca v časti týkajúcej sa I. výroku o spojení konaní o návrhoch otca na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd konštatuje, že nie je prípustné.

Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia,
- p) postúpení právomoci do cudziny.

Podľa § 59 ods. 1 CMP, odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. g).

Podľa § 59 ods. 2 CMP, odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho.

Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

V zmysle všeobecnej úpravy CSP, ktorý platí aj pre mimosporové konanie, je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa. Civilný sporový poriadok pripúšťa odvolanie iba voči uzneseniam taxatívne vymenovaným v ust. § 357 písm. a) až p). Nad rámec týchto uznesení, je v mimosporovom konaní odvolanie prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. g), ako aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho.

Neprípustnosť odvolania tak znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že otec odvolaním napadol aj I. výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd spojil na spoločné konanie konania o ďalších dvoch návrhoch otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré odvolanie síce vecne neodôvodnil, je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 315/2015), pričom proti nemu nie je prípustné odvolanie (§ 357 CSP). Preto odvolací súd odmietol odvolanie otca proti I. výroku napadnutého uznesenia bez toho, aby ho vecne preskúmal.

Otec napadol odvolaním aj II. výrok napadnutého uznesenia, ktorým boli zamietnuté celkovo 3 návrhy otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Išlo o návrhy otca zo dňa 06.06.2022 ohľadne úpravy styku otca s maloletým počas letných prázdnin od 31.07.2022 do 28.08.2022, ako aj návrh otca zo dňa 25.06.2022 ohľadne odovzdania maloletého matkou otcovi 3 dni pred plánovaným pôrodom matky a odovzdanie maloletého matke 3 dni po príchode matky z pôrodnice.

Odvolací súd v danom prípade konštatuje, že aj v tejto časti je potrebné odvolanie otca odmietnuť.

Podľa čl. 4. ods. 1 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

V predloženej veci napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie zamietol o. i. všetky tri návrhy otca na nariadenie nového neodkladného opatrenia.

V priebehu odvolacieho konania došlo k zmene skutkového stavu, keď otcom požadovaná dočasná úprava styku s maloletým vyslovene počas letných prázdnin 2022, ako aj odovzdanie maloletého otcovi z dôvodu očakávaného pôrodu matky stratilo svoje vecné opodstatnenie, preto už v súčasnosti nie je aktuálna.

Civilný sporový poriadok výslovne neupravuje spôsob rozhodovania o odvolaní proti uzneseniu súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré v dôsledku zmeny skutkových okolností po jeho vydaní stratilo svoje opodstatnenie. Aktuálna právna úprava neobsahuje úpravu identickú, či obdobnú s úpravou § 218 ods. 1 písm. e) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorej bola dôvodom odmietnutia odvolania (aj) skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie zaniklo inak. Predtým, než pristúpi odvolací súd k posudzovaniu dôvodnosti podaného odvolania z jeho vecnej stránky, posúdi, či odvolateľ splnil všetky procesné podmienky prípustnosti odvolania. Následkom absencie niektorej z procesných podmienok prípustnosti odvolania je jeho odmietnutie. Odvolacie konanie predpokladá primárne existenciu rozhodnutia súdu, ktoré má byť preskúmané, bez takéhoto rozhodnutia nemá odvolací súd, o čom konať.

Nakoľko v danom prípade nastala po vydaní napadnutého uznesenia vyššie uvedená okolnosť, strácajúca opodstatnenie, nakoľko už nie je potrebné dočasne upraviť styk otca s maloletým počas letných prázdnin 2022 a tiež nepotrebnosť odovzdania maloletého otcovi z dôvodu pôrodu matky, ktorá okolnosť ku rozhodovaniu odvolacieho súdu už nie je relevantná, odpadla možnosť vecného preskúmania odvolania otca smerujúceho voči II. výroku o zamietnutí dvoch návrhov otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

Z hľadiska právneho základu ide o naplnenie predpokladov definovaných v článku 3 ods. 1 Základných princípov CMP, resp. v článku 4 ods. 1 Základných princípov CSP; t. j. o analogické použité ustanovenia zákona (v tomto prípade § 386 CSP), ktoré upravuje vec čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej právnej veci. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd odvolanie otca v časti týkajúcej sa výroku o zamietnutí návrhov otca na nariadenie neodkladného opatrenia s prihliadnutím na najbližšiu procesnú úpravu posudzovanej veci odmietol.

Pokiaľ ide o posúdenie vecnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku týkajúcom sa zamietnutia návrhu otca zo dňa 24.04.2022, ktorým sa otec domáhal predmetným návrhom nariadenia neodkladného opatrenia a to zverenia maloletého do jeho starostlivosti, odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti je odvolanie otca nedôvodné a rozhodnutie okresného súdu je vecne správne.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i odvolacie argumenty otca, bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ mal za dôvodné zamietnuť predmetný návrh.

Odvolací súd uvádza, že nezistil žiadne okolnosti spochybňujúce správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý považoval návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný, nakoľko neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov ohľadne zverenia maloletého do starostlivosti otca, teda predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. V uvedenom smere odvolací súd poukazuje na body 13 a 14 odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd plne stotožňuje.

Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok, prípadne právo, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej a obmedzí sa len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. V súvislosti s potrebou dočasnej úpravy pomerov súd konštatuje, že neodkladné opatrenia upravujú nielen faktické pomery účastníkov, ale upravujú i právne pomery, i keď len dočasne. Súd musí v konaní predovšetkým skúmať, či je nárok navrhovateľa osvedčený, tiež je potrebné skúmať, či je neodkladné opatrenie potrebné vydať, teda naliehavosť situácie. Nevyhnutnosť úpravy sa tu ponechá na voľnú úvahu súdu.

Podľa čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vláh dieťaťa, názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

Odvolačný súd sa plne stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože dočasné zverenie maloletého do starostlivosti otca, s ktorým navyše odmieta styk, jeho starostlivosť zo strany matky je riadna, maloletý je zdravý a v starostlivosti matky prospieva, pričom s otcom je styk problematický po dobu takmer 5 rokov, čo by v prípade odňatia maloletého zo starostlivosti matky mohlo mať výrazne negatívny dopad na nerušený duševný vývin dieťaťa a nebolo by to preto v jeho záujme.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie s poukazom na § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil II. výrok v časti zamietnutia návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 24.04.2022.

Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej vedenom pod sp. zn. 30P/41/2020 v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, o zmenu úpravy styku otca a iné. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, ďalej podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh), alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017). Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávacom prípade nenastala, a preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej, v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).